

ลักษณะทางกายภาพประชากรของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพในเขตเมือง

ลักษณะทางกายภาพประชากรของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพในเขตเมืองที่น่าจะนำมาพิจารณาในครั้งนี้ คือ อายุ และอายุแรกสมรส จำนวนบุตร ความคงที่ที่มีบุตรเพิ่ม และการย้ายถิ่น

๑. อายุ

จากการศึกษาข้อมูลในประเทศผ่านพบว่าอายุมัธยฐานของแรงงานในสาขาอุตสาหกรรมที่มีใช้เกษตรกรรมนั้น จะต่ำกว่าอายุมัธยฐานของแรงงานที่เป็นเกษตรกร จากข้อสังเกตดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมที่มีใช้เกษตรกรรมได้รับแรงงานที่ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาวจากภาคเกษตรกรรม สำหรับการศึกษานี้ของ Woytinsky ได้คำนวณไว้ว่า ๑ ใน ๔ ส่วนของผู้ซึ่งเป็นคนงานประเภทไร้ฝีมือหรือคนงานประเภทกึ่งมีฝีมือเมื่ออายุ ๒๕ ปี จะกลายเป็นคนงานประเภทมีฝีมือเมื่อถึงตอนอายุ ๕๕ ปี

เกี่ยวกับอายุของหัวหน้าครัวเรือนในแต่ละกลุ่มอาชีพนั้น ผลจากข้อมูลของการวิจัยปรากฏผลดังตารางที่ ๒๒ โดยที่ส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่มอายุ มักมีส่วนประกอบอาชีพทางช่างฝีมือมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มพนักงานชายและกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง เฉพาะกลุ่มอายุ ๕๕ ปี ขึ้นไปเท่านั้นที่มีสัดส่วนของผู้ประกอบอาชีพที่เป็นพนักงานชายมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มช่างฝีมือ กลุ่มวิชาชีพและบริหาร และกลุ่มข้าราชการและทหาร พิจารณาในเขตนครหลวงกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ซึ่งเป็นกลุ่มอายุน้อยมักจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับช่างฝีมือในสัดส่วนที่สูงคิดร้อยละ ๓๓.๖ รองลงมาได้แก่กลุ่มอาชีพพนักงานชาย และกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง คิดร้อยละ ๒๓.๖ และ ๑๓.๓ ตามลำดับ เป็นที่เห็นชัดว่าในกลุ่มอายุน้อยนี้ ผู้ประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร

๓๓/ United Nations, op.cit., p.106

๓๔/ Reynolds, op.cit., p. 409

มีสัดส่วนที่ต่ำมาก คิดเพียงร้อยละ ๑.๒ เท่านั้น ในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับ
 กลุ่มแรก กล่าวคือ สัดส่วนสูงสุดใดแทนประกอบอาชีพทางช่างฝีมือ คิดร้อยละ ๒๗.๗ ส่วนกลุ่มพนักงาน
 งานขายและกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่งคิดร้อยละ ๒๑.๖ และ ๑๕.๘ ตามลำดับ ส่วน
 กลุ่มอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มสูงอายุนั้นจะเป็นกลุ่มพนักงานขายเป็นส่วนใหญ่ คิดร้อยละ
 ๓๗.๑ และรองลงมาเป็นกลุ่มช่างฝีมือคิดร้อยละ ๑๕.๖ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มวิชาชีพและบริหาร
 ในช่วงอายุนี้มีสัดส่วนสูง หากเทียบกับช่วงอายุน้อย (๑๕ - ๒๔ ปี) สำหรับในเขตเมืองอื่น ๆ
 ก็ไม่แตกต่างจากเขตนครหลวง คือเกือบทุกกลุ่มอายุจะมีกลุ่มพนักงานขาย กลุ่มพนักงานที่ทำงาน
 เกี่ยวกับการขนส่ง และกลุ่มช่างฝีมือที่มีสัดส่วนที่สูง โดยเฉพาะในกลุ่มอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป จะปรากฏ
 ว่ากลุ่มพนักงานขายจะมีจำนวนประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของคนในกลุ่มอายุนั้นหรือร้อยละ ๔๓.๗
 รองลงมาได้แก่กลุ่มช่างฝีมือและกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่งคิดร้อยละ ๑๒.๖ และ ๘.๔
 ตามลำดับ ดังนั้นผลการศึกษานี้จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากได้พบว่าหัวหน้า
 ครุว์เรือนในกลุ่มสูงอายุ มักจะประกอบอาชีพอยู่ในกิจการค้าและอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ ๒๒

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอายุของหัวหน้าครัวเรือน

อายุของหัวหน้า ครัวเรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	และ เสมีน	พนักงาน งานชาย	เกษตรกร กร	พนักงาน ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
๑๕ - ๒๔	๖.๓	๘.๖	๕.๘	๒๐.๘	๓.๘	๑๕.๑	๓๒.๖	๗.๒	๑๐๐.๐ (๓๐๘)
๓๐ - ๔๔	๑๐.๑	๑๐.๖	๓.๖	๒๑.๕	๘.๒	๑๗.๑	๒๕.๗	๘.๒	๑๐๐.๐ (๘๑๘)
๔๕ ปีขึ้นไป	๕.๐	๕.๐	๓.๕	๔๐.๒	๗.๐	๗.๗	๑๖.๓	๗.๓	๑๐๐.๐ (๕๔๕)
ไม่ทราบ	-	-	-	*ก	-	*ก	*ก	-	*ก (๓)
รวม	๕.๑	๕.๗	๕.๐	๒๗.๑	๕.๐	๑๓.๘	๒๔.๐	๗.๒	๑๐๐.๐ (๑,๗๖๖)
<u>เขตนครหลวง</u>									
๑๕ - ๒๔	๗.๓	๓.๖	๖.๑	๒๓.๖	๑.๒	๑๓.๓	๓๗.๖	๗.๓	๑๐๐.๐ (๑๖๕)
๓๐ - ๔๔	๑๐.๘	๕.๘	๔.๒	๒๑.๖	๓.๐	๑๕.๘	๒๗.๗	๖.๘	๑๐๐.๐ (๕๒๔)
๔๕ ปีขึ้นไป	๑๐.๓	๘.๘	๔.๕	๓๗.๑	๕.๕	๖.๒	๑๕.๖	๗.๘	๑๐๐.๐ (๒๘๑)
ไม่ทราบ	-	-	-	*ก	-	*ก	-	-	*ก (๒)
รวม	๑๐.๑	๘.๖	๕.๖	๒๖.๖	๓.๘	๑๒.๖	๒๖.๘	๗.๒	๑๐๐.๐ (๘๘๒)

ตารางที่ ๒๒ (ต่อ)

อายุของหัวหน้า ครัวเรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เสวียน	พนักงาน งานชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ		บริการ
<u>เขตเมือง</u> ก.									
๑๕ - ๒๙	๕.๐	๑๔.๔	๕.๘	๑๖.๕	๗.๒	๑๗.๓	๒๖.๖	๗.๒	๑๐๐.๐ (๑๓๙)
๓๐ - ๔๔	๙.๐	๑๑.๕	๒.๘	๒๑.๕	๕.๗	๑๘.๗	๒๓.๑	๗.๗	๑๐๐.๐ (๓๕๐)
๔๕ ขึ้นไป	๗.๕	๙.๐	๒.๔	๔๓.๗	๘.๗	๙.๔	๑๒.๖	๖.๗	๑๐๐.๐ (๒๕๔)
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-	* ก	-	* ก (๑)
รวม	๓๐.๘	๑๑๐.๒	๓๐.๒	๒๓๗.๘	๒๖.๙	๑๕๐.๔	๒๐๐.๔	๗๓.๓	๑๐๐๐.๐ (๗๘๔)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

๒. อายุเมื่อแรกสมรส

จากการศึกษาเกี่ยวกับอายุเมื่อแรกสมรสพบว่า ^{๓๕/} ปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นทางกานอายุที่เหมาะสมเกี่ยวกับการสมรสว่าจะสมรสเร็วหรือช้ามันได้แก่อาชีพในประเทศสวีเดนและสวิสเซอร์แลนด์นั้นจากการศึกษาได้พบความแตกต่างทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับอายุแรกสมรสระหว่างกลุ่มผู้ที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมและกลุ่มวิชาชีพ ^{๔๐/} จากผลการศึกษาโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาว ๆ ปรากฏว่าความแตกต่างในเรื่องการสมรสมีมากระหว่างกลุ่มหนุ่มสาวในเขตเมืองกับเขตชนบท กล่าวคือ โดยเฉลี่ยชายในเขตชนบทสมรสเมื่ออายุประมาณ ๒๕ ปี ส่วนชายในเขตเมืองสมรสช้ากว่าชายในเขตชนบทประมาณ ๒ - ๓ ปี ^{๔๑/}

ตารางที่ ๒๓ เป็นการพิจารณาอายุเมื่อแรกสมรสของหัวหน้าครัวเรือนชายในแต่ละกลุ่มอาชีพ ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มอาชีพประเภทที่ใช้แรงงาน ดังเช่นกลุ่มช่างฝีมือ กลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง กลุ่มเกษตรกร มักจะมีอายุเมื่อแรกสมรสในช่วงอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี ในสัดส่วนที่สูง ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้ใช้แรงงาน อันได้แก่กลุ่มวิชาชีพและบริหารและกลุ่มข้าราชการและทหาร ที่มีอายุเมื่อแรกสมรสช้าออกไป โดยที่ส่วนใหญ่จะตกอยู่ในช่วงอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี เฉพาะในเขตนครหลวง กลุ่มพนักงานชาย กลุ่มเกษตรกร กลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง กลุ่มช่างฝีมือ และกลุ่มบริการ มักจะมีอายุเมื่อแรกสมรสในสัดส่วนสูงในช่วงอายุ ๒๐ - ๒๔ ปีเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มวิชาชีพและบริหาร กลุ่มข้าราชการและทหาร และกลุ่มเสมียน จะทำการสมรสช้ากว่าพวกกลุ่มแรก คือส่วนใหญ่จะมีอายุเมื่อแรกสมรสในช่วง ๒๕ - ๒๙ ปี คิดร้อยละ ๓๖.๕, ๓๘.๓ และ ๓๒.๕ ตามลำดับ ส่วนในเขตเมืองอื่น ๆ ก็มีลักษณะคล้ายกับ

^{๓๕/} G.W. Roberts, "Factors and Patterns of Fertility in Areas Where Fertility is Relatively High, World Population Conference, 1965, Vol.1 (New York: United Nations, 1966) p. 53.

^{๔๐/} Bogue, op.cit., p. 642

^{๔๑/} พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ และสุวัฒนา วิบูลย์เศรษฐ์ เรื่องเดิม, หน้า ๓.

ในเขตนครหลวงเกือบทั้งสิ้น เฉพาะเพียงกลุ่มเสียมเต้านั้น ที่ส่วนใหญ่จะทำการสมรสเร็วขึ้นกว่า
กลุ่มอาชีพเดียวกันในเขตนครหลวงคือในช่วง อายุ ๒๐ - ๒๔ ปี คิดประมาณครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ
๕๒.๒ จากขอมูลดังกล่าวข้างบนนี้อาจสรุปได้ว่า กลุ่มวิชาชีพและบริการ และกลุ่มราชการและ
ทหาร ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นพวกที่ได้รับการศึกษาสูงจะเดือนหรือชดออกการสมรสให้ช้ากว่าพวกกลุ่มอาชีพ
อื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ที่อยู่ในกลุ่มอาชีพนี้ต้องการให้ครอบครัวของตนมีความมั่นคงทางคาน
การประกอบอาชีพ ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้นก่อน.

ตารางที่ ๒๓

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและอายุเมื่อแรกสมรส

อายุเมื่อแรกสมรสของ หัวหน้าครัวเรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและการ บริหารทหาร	ข้าราชการ และ เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ บริการ			
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ต่ำกว่า ๒๐	๕.๘	๔.๙	๘.๐	๘.๘	๑๒.๓	๙.๑	๑๓.๔	๕.๘	๙.๓
๒๐ - ๒๔	๒๘.๒	๒๙.๕	๓๔.๙	๓๘.๘	๔๔.๒	๔๘.๒	๓๙.๑	๓๘.๘	๓๘.๘
๒๕ - ๒๙	๓๙.๑	๓๘.๐	๓๓.๓	๒๘.๓	๒๖.๗	๒๘.๖	๒๙.๕	๒๘.๑	๓๐.๙
๓๐ ปีขึ้นไป	๒๕.๐	๒๕.๘	๒๐.๖	๒๑.๓	๑๒.๘	๑๑.๒	๑๕.๒	๒๕.๖	๑๙.๐
ไม่ทราบ	๑.๙	๑.๘	๓.๒	๓.๒	-	๒.๙	๒.๘	๑.๗	๒.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๕๖)	(๑๖๓)	(๒๓)	(๔๖๖)	(๘๖)	(๒๔๑)	(๓๘๙)	(๑๒๑)	(๑,๖๘๕)
<u>เขตนครหลวง</u>									
ต่ำกว่า ๒๐	๓.๑	๑.๒	๑๒.๕	๖.๓	๑๒.๑	๗.๔	๙.๖	๔.๖	๖.๙
๒๐ - ๒๔	๒๘.๑	๓๔.๖	๒๕.๐	๓๙.๒	๓๙.๔	๔๗.๙	๔๑.๗	๓๗.๓	๓๘.๘
๒๕ - ๒๙	๓๖.๕	๓๘.๓	๓๒.๕	๓๐.๒	๓๓.๓	๒๘.๙	๓๐.๐	๒๗.๓	๓๑.๓
๓๐ ปีขึ้นไป	๓๐.๒	๒๙.๗	๒๗.๕	๒๐.๘	๑๕.๒	๑๔.๑	๑๕.๘	๓๑.๘	๒๐.๘
ไม่ทราบ	๒.๑	๑.๒	๒.๕	๓.๕	-	๑.๗	๒.๙	๓.๐	๒.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๖)	(๘๑)	(๔๐)	(๒๘๕)	(๓๓)	(๑๒๑)	(๒๔๐)	(๖๖)	(๙๓๒)

ตารางที่ ๒๓ (ต่อ)

อายุเมื่อแรกสมรส ของหัวหน้าครัวเรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เกษียณ อายุ	พนักงาน งาน ขาย	เกษตร กร	พนักงาน ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ บริการ		
เขตเมืองอื่น ๆ									
ต่ำกว่า ๒๐	๑๐.๐	๘.๕	-	๑๐.๙	๑๘.๙	๑๐.๘	๑๙.๕	๗.๓	๑๒.๒
๒๐ - ๒๔	๒๘.๓	๒๙.๔	๕๒.๒	๓๘.๔	๔๗.๒	๔๘.๔	๓๙.๙	๔๕.๔	๓๘.๔
๒๕ - ๒๙	๔๓.๓	๓๗.๘	๓๙.๘	๒๖.๑	๒๒.๖	๒๘.๓	๒๘.๘	๒๙.๑	๒๙.๙
๓๐ ปีขึ้นไป	๑๖.๗	๒๖.๘	๘.๗	๒๑.๘	๑๑.๓	๘.๓	๑๔.๑	๑๘.๒	๑๖.๙
ไม่ทราบ	๑.๗	๒.๕	๔.๓	๒.๘	-	๔.๒	๒.๗	-	๒.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๖๐)	(๘๒)	(๒๓)	(๒๑๑)	(๕๓)	(๑๒๐)	(๑๔๘)	(๕๕)	(๑๕๓)

๓. จำนวนบุตร

การศึกษาในเรื่องการเจริญพันธุ์โดยพิจารณาจากความแตกต่างในค่านารีพอาจ
จะเห็นได้ชัดโดยเฉพาะในอดีต ในประเทศที่พัฒนาแล้วความแตกต่างในค่านารีพไม่ได้ทำให้การ
เจริญพันธุ์ต่างกัน บางครั้งความสัมพันธ์ยังเป็นไปในทางกลับกันเสียอีก แต่ในประเทศด้อยพัฒนา
อาจจะเห็นความแตกต่างได้ง่าย ทั้งนี้เพราะอาชีพที่ต่างกันยังมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบข้ออื่น ๆ
อีก เป็นต้นว่าการศึกษา ฐานะเศรษฐกิจ ระบบค่านิยม เป็นต้น ^{๕๒/} แต่อย่างไรก็ตาม การเลื่อน
ชั้นทางสังคมนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการควบคุมขนาดของครอบครัวโดยสมัครใจ
ซึ่ง Dumont ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้และได้ตั้งทฤษฎี Social Capillarity
ขึ้นที่ว่าเหมือนกับแท่งที่บรรจุของเหลวหากแท่งดังกล่าวมีขนาดเล็ก ของเหลวที่บรรจุก็สามารถ
เลื่อนชั้นได้สูงกว่าแท่งที่มีขนาดใหญ่ อันเปรียบเสมือนกับครอบครัวขนาดเล็กที่จะมีโอกาสเลื่อนฐานะ
ทางสังคมได้ดีกว่าครอบครัวขนาดใหญ่ ^{๕๓/} จากการศึกษาในเรื่องจำนวนบุตรในประเทศไทยพบว่า ^{๕๔/}
ภาระแห่งความยากจนเพิ่มสูงขึ้นโดยตรงกับขนาดของครัวเรือนและจำนวนบุตร ครัวเรือนที่มีขนาด
ใหญ่มักจะมีจำนวนบุตรมากรวมทั้งหมดอยู่ในวัยสูงอายุด้วย ในขณะที่ครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิก ๑ คน
และ ๒ คน จะมีฐานะยากจนเพียงร้อยละ ๑ และ ๖ ตามลำดับ ส่วนครัวเรือนที่มีขนาดใหญ่จำนวน
สมาชิก ๗ คนหรือมากกว่าจะมีอัตราส่วนของความยากจนมากกว่าร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

จากการพิจารณาอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชายกับจำนวนบุตรดังตารางที่ ๒๔ ปรากฏ
ว่าโดยมากกลุ่มวิชาชีพและบริหาร กลุ่มข้าราชการและทหารและกลุ่มเสมียน ส่วนใหญ่จะมีจำนวน
บุตร ๑ - ๒ คน ในสัดส่วนที่สูง ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มอาชีพที่ไร้แรงงาน อันได้แก่กลุ่มพนักงานขาย
กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง จะมีสัดส่วนสูงของจำนวนบุตร ๓ - ๔ คน
พิจารณาในเขตนครหลวง กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นประเภทที่ไร้แรงงานหรือไม่ไร้แรงงานก็ตาม

^{๕๒/} นิพนธ์ เพทวัลย์ เรื่องเดิม, หน้า ๑๒๔.

^{๕๓/} Yuan H. Tien "Social Mobility, Fertility Hypothesis Reconsidered An Empirical Study" American Sociological Review, Vol. XXVI, No. 2, 1961, p. 247

^{๕๔/} Meesook, op.cit, p. 19

มักจะมีจำนวนบุตร ๑ - ๒ คนเท่านั้น เฉพาะกลุ่มพนักงานชายที่ส่วนใหญ่จะมีจำนวนบุตร ๓ - ๔ คน
ในสัดส่วนที่สูง คิดร้อยละ ๒๗.๖ และกลุ่มเกษตรกรประมาณ ๒ ใน ๕ ส่วนที่มีจำนวนบุตร ๗ คน
ขึ้นไป หรือร้อยละ ๔๐.๖ สำหรับในเขตเมืองอื่น ๆ ปรากฏว่ากลุ่มวิชาชีพและบริหาร กลุ่มเสมียน
กลุ่มช่างฝีมือ และกลุ่มบริการมักมีสัดส่วนสูงของจำนวนบุตร ๑ - ๒ คน ในขณะที่กลุ่มข้าราชการ
และทหาร กลุ่มพนักงานชาย และกลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง ส่วนใหญ่กลับมีสัดส่วนสูง
ของจำนวนบุตร ๓ - ๔ คน และเป็นที่แน่นอนว่ากลุ่มเกษตรกรจะมีจำนวนบุตรมากที่สุดตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป
คิดร้อยละ ๓๔.๐ .

ตารางที่ ๒๔

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและจำนวนบุตร
ที่มีชีวิตอยู่

จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชาชีพ และ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	และ เสมียน	พนักงาน งานชาย	เกษตรกร กร	ช่าง ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ไม่มีบุตร	๑๒.๐	๑๑.๕	๑๑.๗	๕.๕	๕.๕	๗.๕	๕.๓	๘.๓	๘.๑
๑ - ๒	๓๖.๗	๓๕.๗	๒๘.๓	๒๑.๗	๑๕.๕	๒๘.๖	๓๐.๓	๓๕.๓	๒๘.๓
๓ - ๔	๒๖.๗	๓๑.๘	๒๕.๐	๓๐.๐	๑๘.๓	๓๒.๐	๒๗.๖	๒๓.๑	๒๘.๓
๕ - ๖	๑๗.๓	๑๒.๗	๒๕.๐	๒๕.๕	๓๒.๕	๑๗.๓	๒๑.๓	๒๐.๕	๒๑.๑
๗ คนขึ้นไป	๗.๓	๘.๓	๑๐.๐	๑๘.๕	๒๘.๐	๑๕.๗	๑๑.๕	๑๓.๕	๑๕.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๕๐)	(๑๕๗)	(๒๐)	(๕๒๘)	(๘๒)	(๒๓๑)	(๓๖๖)	(๑๐๘)	(๑,๕๘๒)
<u>เขตนครหลวง</u>									
ไม่มีบุตร	๑๒.๘	๕.๐	๑๐.๖	๕.๕	๓.๑	๘.๘	๕.๕	๘.๕	๘.๓
๑ - ๒	๓๖.๒	๔๑.๐	๒๖.๓	๒๕.๑	๑๒.๕	๓๒.๕	๓๐.๐	๓๒.๒	๓๐.๐
๓ - ๔	๒๕.๘	๒๕.๕	๒๖.๓	๒๗.๖	๑๘.๘	๒๘.๑	๒๘.๓	๑๘.๖	๒๗.๒
๕ - ๖	๑๕.๕	๑๕.๑	๒๖.๓	๒๕.๓	๒๕.๐	๑๖.๗	๑๕.๗	๒๒.๑	๒๐.๒
๗ คนขึ้นไป	๕.๓	๖.๕	๑๐.๕	๑๗.๖	๕.๖	๑๕.๐	๑๓.๐	๑๘.๖	๑๕.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๕)	(๗๘)	(๓๘)	(๒๓๕)	(๓๒)	(๑๑๕)	(๒๒๓)	(๕๕)	(๘๗๗)

ตารางที่ ๒๔ (ต่อ)

จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชาชีพ และ บริหาร	ข้าราชการ และการทหาร	เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร กร	พนักงาน ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>เขตเมืองอื่น ๆ</u>									
ไม่มีบุตร	๑๐.๓	๑๓.๕	๑๓.๗	๕.๒	๖.๐	๖.๐	๕.๑	๘.๒	๗๖.๘
๑ - ๒	๓๓.๕	๓๐.๔	๓๑.๘	๑๓.๕	๑๘.๐	๒๕.๘	๓๐.๓	๓๖.๗	๒๖๖.๒
๓ - ๔	๒๑.๔	๓๔.๒	๒๒.๓	๓๒.๘	๑๘.๐	๓๕.๕	๒๖.๖	๒๘.๖	๒๕๙.๗
๕ - ๖	๑๕.๓	๑๑.๔	๒๒.๓	๒๕.๕	๓๘.๐	๑๓.๕	๒๕.๕	๑๘.๓	๒๒๑.๑
๗ คนขึ้นไป	๑๐.๓	๑๐.๑	๕.๑	๒๐.๖	๒๐.๐	๑๕.๕	๕.๑	๘.๒	๑๕๖.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๖)	(๗๕)	(๒๒๓)	(๑๘๕)	(๕๐)	(๑๑๗)	(๑๔๓)	(๕๕)	(๗๖๕)

๔. ความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม

จากการศึกษาถึงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวในอุคมคคคั้น ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสามี ไม่ว่าจะเป็นสถานภาพเกี่ยวกับการศึกษา เศรษฐกิจ และแบบของบ้านปรากฏว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในเรื่องของจำนวนบุตรในอุคมคคคคั้ง เช่น กลุ่มวิชาชีพและบริหาร และกลุ่มข้าราชการจะให้คำตอบเกี่ยวกับจำนวนบุตรโดยเฉลี่ยเพียง ๓.๘ คนเท่านั้น ในขณะที่กลุ่มอาชีพที่ไร้แรงงานมักจะให้คำตอบเกี่ยวกับจำนวนบุตรโดยเฉลี่ย ๔.๓ คน ^{๕๕/} โดยทั่วไปแล้ว จากการสัมภาษณ์มักจะมีความต้องการจำนวนบุตรมากกว่าบรรดา ^{๕๖/} แทนผลจากการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวในไต้หวันกลับปรากฏว่า สามีและภรรยาส่วนใหญ่มีความต้องการจำนวนบุตรคล้ายคลึงกัน คือ มีความต้องการบุตรชายโดยเฉลี่ย ๒.๒ คน และบุตรหญิงโดยเฉลี่ย ๑.๖ คน ^{๕๗/} จากการศึกษาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทจะพบข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนบุตรที่มิชิวคคคคมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มขึ้นทั้งทางสามีและภรรยา กล่าวคือ ในกลุ่มซึ่งมีจำนวนบุตรชาย ๑ คนอยู่แล้ว จะมีความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มขึ้นน้อยกว่าในกลุ่มซึ่งไม่มีบุตรชายเลย และสามีภรรยาที่มีจำนวนบุตร ๒ คนหรือมากกว่า ๒ คนจะมีความต้องการบุตรเพิ่มขึ้นน้อยกว่าพวกที่มีแค่บุตรสาว ยิ่งสามีภรรยา ^{๕๘/} คู่ใดที่มีจำนวนบุตรชาย ๒ คน หรือมากกว่าจะมีความต้องการบุตรเพิ่มขึ้นน้อยมาก

จากการศึกษาของ ดร. ศักดิ์ นาสุชนิรันดร์ เรื่องจำนวนบุตรกับลักษณะของหัวหน้าครัวเรือนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หัวหน้าครอบครัวที่มีระดับการศึกษาสูงมีความโน้มเอียงที่จะมีบุตรจำนวนน้อย แต่ตรงกันข้ามกับผู้มีระดับการศึกษาต่ำมักจะมีแนวโน้มเอียงที่จะมีบุตรจำนวนมาก และเรื่องระดับการศึกษานี้ยังมีอิทธิพลเหนือความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับจำนวนของภรรยา ซึ่งเมื่อเปรียบ

^{๕๕/} United Nations, The Mysore Population Studies, (Population Studies No. 34, New York : 1961), p. 140.

^{๕๖/} Ibid., p. 142.

^{๕๗/} Ronald Freedman, and John Y. Takeshita, Family Planning in Taiwan (Princeton University, Princeton Press, New Jersey, 1969), pp. 40 - 43

^{๕๘/} United Nations, op.cit., p. 143.

เที่ยบระหว่างหัวหน้าครอบครัวที่เป็นกลุ่มชวานากับกลุ่มอาชีพอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า กลุ่มข้าราชการ
 มักแสดงความรู้สึกห่วงใยในเรื่องการศึกษาของบุตรในอนาคตมากกว่าบ้านอื่น ๆ จึงทำให้มีผล
 ในแง่ที่ปรากฏว่าส่วนใหญ่กลุ่มข้าราชการมีความคิดที่จะจำกัดขนาดของครอบครัวให้เล็กลง แต่
 กลับตรงกันข้ามกับกลุ่มชวานาซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการศึกษาหรือไม่ได้รับการศึกษาเลย ที่มีภรรยา
 ให้มีบุตรจำนวนมากโดยไม่ตระหนักถึงปัญหาและภาระต่าง ๆ ที่จะติดตามมาภายหลัง ^{๔๕/} ซึ่งผล
 จากตารางที่ ๒๕ พบว่าทั่วไปแล้วทุกกลุ่มอาชีพที่ความไม่ต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มอยู่ในสัดส่วนที่สูงมาก
 กว่าความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม แต่เนื่องจากความต้องการบุตรเพิ่มขึ้นหรือไม่ต้องการบุตรเพิ่ม
 ขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนบุตรที่มีชีวิตของแต่ละครอบครัวในปัจจุบัน ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงได้นำเอา
 จำนวนบุตรที่มีชีวิตของแต่ละครอบครัวในปัจจุบันมารวมพิจารณาด้วย ปรากฏว่าเกือบทุกกลุ่มอาชีพของ
 ครอบครัวที่ไม่มีบุตร และครอบครัวที่มีจำนวนบุตร ๑ - ๒ คน จะมีความต้องการบุตรเพิ่มในสัดส่วน
 ที่สูงมากกว่าที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่ม สัดส่วนของความต้องการบุตรเพิ่มดังกล่าวนี้จะลดน้อยลงตาม
 จำนวนบุตรที่เพิ่มขึ้นซึ่งเห็นได้จากทุกกลุ่มอาชีพของครอบครัวที่มีจำนวนบุตร ๓ - ๔ คนขึ้นไป เฉพาะ
 ในเขตนครหลวง ดังตารางที่ ๒๕ (ก) ทุกกลุ่มอาชีพที่ทั้งที่ต้องการบุตรเพิ่มและไม่ต้องการบุตรเพิ่ม
 หากแต่สัดส่วนของทุกกลุ่มอาชีพที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่มสูงกว่าที่ต้องการบุตรเพิ่มทั้งสิ้น ซึ่งเมื่อแยกกลุ่ม
 เกษตรกร สัดส่วนที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่มก็สูงมากคิดร้อยละ ๘๒.๑ เมื่อนำเอาจำนวนบุตรที่มีชีวิต
 อยู่ในปัจจุบันของแต่ละครอบครัวมารวมพิจารณาด้วย จะพบว่าในทุกกลุ่มอาชีพที่ยังไม่มีบุตรจะมีความ
 ต้องการบุตรเพิ่มในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่มแต่เมื่อมีจำนวนบุตร ๑ - ๒ คน
 แล้วความต้องการบุตรเพิ่มจะแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มอาชีพ โดยที่ส่วนใหญ่ยังมีความต้องการบุตร
 เพิ่มขึ้นอีก มีเพียง ๒ กลุ่มอาชีพที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่มขึ้นอีกในสัดส่วนที่สูง ใกล้เคียง กลุ่มข้าราชการ
 และทหาร กลุ่มพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับการขนส่ง : คิดร้อยละ ๖๐.๐ และ ๕๐.๐ ตามลำดับ
 สำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีบุตร ๓ - ๔ คน และมีบุตร ๕ คนขึ้นไป ส่วนใหญ่ก็ไม่มีความต้อง
 การบุตรเพิ่มขึ้น

^{๔๕/} ดร. ศักดิ์ ฆาสุชนิรันดร์ " การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีบุตรของหัวหน้า
 ครอบครัวที่เป็นข้าราชการและผู้ประกอบการทางเกษตร " การสัมมนาทางวิชาการเรื่องประชากรของ
 ประเทศไทย ครั้งที่ ๑ (พระนคร: กองวิจัยสังคมศาสตร์ สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ, ๒๕๐๖) หน้า ๒๔๑-๒๔๔

ผลจากตารางที่ ๒๕ (ข) ซึ่งแสดงในเขตเมืองอื่น ๆ ก็ปรากฏเช่นเดียวกัน คือ
ทุกกลุ่มอาชีพความต้องการบุตรเพิ่มขึ้นอยู่ในสัดส่วนที่ต่ำเมื่อเทียบกับที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่ม และเมื่อนำเอาจำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ของแต่ละกลุ่มอาชีพมาพิจารณาแล้ว ทุกกลุ่มอาชีพที่ไม่มีบุตรและที่มีบุตร
จำนวน ๑ - ๒ คนจะมีความต้องการบุตรเพิ่มในสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่ม แต่
ในขณะเดียวกันเมื่อมีจำนวนบุตร ๓ - ๔ คนและ ๕ คนขึ้นไปแล้ว ทุกกลุ่มอาชีพจะไม่ต้องการบุตร
เพิ่มในสัดส่วนที่สูงทั้งสิ้น

ตารางที่ ๒๕

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพจำนวนบุตร
และความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม

ความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่มและจำนวนบุตรที่มีชีวิต	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>										
ต้องการ	๓๔.๗	๒๗.๓	๔๑.๒	๒๔.๘	๑๘.๗	๒๘.๕	๓๒.๒	๒๘.๔	๒๘.๘	๒๘.๘
ไม่ต้องการ	๖๓.๗	๖๘.๑	๕๖.๘	๖๗.๕	๗๓.๘	๖๕.๔	๖๐.๘	๖๔.๘	๖๕.๒	๖๕.๒
ไม่ทราบ	๑.๖	๓.๖	๑.๙	๗.๗	๖.๕	๖.๑	๗.๐	๖.๘	๕.๘	๕.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๒๔)	(๑๑๐)	(๕๑)	(๓๓๙)	(๖๑)	(๑๖๕)	(๒๓๓)	(๘๘)	(๑,๒๑๑)	
<u>ไม่มีบุตร</u>										
ต้องการ	๖๔.๓	๗๖.๘	๘๕.๗	๗๓.๔	* ๗	๗๗.๘	๖๕.๕	๕๗.๑	๗๐.๘	๗๐.๘
ไม่ต้องการ	๒๘.๖	๒๓.๑	๑๔.๓	๑๓.๓	-	๑๑.๑	๒๗.๖	๔๒.๙	๒๒.๘	๒๒.๘
ไม่ทราบ	๗.๑	-	-	๑๓.๓	-	๑๑.๑	๖.๘	-	๖.๓	๖.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ๗	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๔)	(๑๓)	(๗)	(๑๕)	(๒)	(๘)	(๒๘)	(๗)	(๘๖)	
<u>๑ - ๒ คน</u>										
ต้องการ	๕๗.๕	๔๒.๔	๗๒.๘	๕๒.๖	๓๖.๔	๕๘.๐	๕๘.๐	๕๔.๘	๕๔.๒	๕๔.๒
ไม่ต้องการ	๔๐.๔	๕๘.๕	๒๗.๑	๓๕.๘	๖๓.๖	๔๖.๐	๓๒.๑	๓๒.๓	๓๗.๗	๓๗.๗
ไม่ทราบ	๒.๑	๘.๑	-	๑๑.๕	-	๖.๐	๙.๙	๑๒.๙	๘.๑	๘.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๔๗)	(๓๓)	(๑๔)	(๗๘)	(๑๑)	(๕๐)	(๘๑)	(๓๑)	(๓๔๕)	

ตารางที่ ๒๕ (ต่อ)

ความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่มและจำนวนบุตรที่มีชีวิต	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>๓ - ๕ คน</u>									
ต้องการ	๒๑.๒	๑๓.๙	-	๑๙.๘	๒๗.๓	๑๓.๗	๒๑.๙	๑๕.๐	๑๘๖.๖
ไม่ต้องการ	๗๘.๘	๘๓.๓	๑๐๐.๐	๗๒.๓	๖๓.๖	๘๕.๓	๗๒.๖	๘๐.๐	๗๗๙.๒
ไม่ทราบ	-	๒.๘	-	๗.๙	๙.๑	๒.๐	๕.๕	๕.๐	๕.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๓๓)	(๓๖)	(๑๒)	(๑๐๑)	(๑๑)	(๕๑)	(๗๓)	(๒๐)	(๓๓๙)
<u>๕ คนขึ้นไป</u>									
ต้องการ	-	๓.๖	๑๑.๑	๘.๓	๘.๑	๑๖.๔	๖.๗	๓.๓	๗.๘
ไม่ต้องการ	๑๐๐.๐	๙๖.๔	๘๓.๓	๘๖.๙	๘๓.๘	๗๙.๕	๘๗.๘	๙๓.๔	๘๗๙.๑
ไม่ทราบ	-	-	๕.๖	๕.๘	๘.๑	๙.๑	๕.๕	๓.๓	๕.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๓๐)	(๒๘)	(๑๘)	(๑๔๕)	(๓๗)	(๕๕)	(๙๐)	(๓๐)	(๔๓๓)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๒๕ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพจำนวนบุตรและ
ความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม (เขตนครหลวง)

ความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่มและจำนวนบุตรที่มีชีวิต	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ การและ ทหาร	เกษียณ งาน	พนักงาน กร ชาย	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ต้องการ	๓๑.๖	๒๐.๘	๔๑.๒	๒๒.๖	๑๐.๗	๒๑.๘	๒๘.๗	๒๕.๐	๒๕.๖
ไม่ต้องการ	๖๗.๑	๗๕.๕	๕๘.๘	๖๘.๘	๘๒.๑	๗๓.๑	๖๕.๓	๖๘.๗	๖๘.๘
ไม่ทราบ	๑.๓	๓.๗	-	๘.๖	๗.๒	๕.๑	๖.๐	๖.๓	๕.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๗๘)	(๕๓)	(๓๔)	(๑๘๐)	(๒๘)	(๗๘)	(๑๖๗)	(๘๘)	(๖๗๗)
<u>ไม่มีบุตร</u>									
ต้องการ	๗๗.๘	๘๓.๓	* ก	๖๖.๗	* ก	๘๐.๐	๕๒.๖	* ก	๖๘.๔
ไม่ต้องการ	๒๒.๒	๑๖.๗	-	๒๒.๒	-	๒๐.๐	๓๖.๘	* ก	๒๘.๖
ไม่ทราบ	-	-	-	๑๑.๑	-	-	๑๐.๖	-	๓.๐
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘)	(๖)	(๔)	(๘)	(๑)	(๕)	(๑๘)	(๔)	(๕๗)
<u>๑ - ๒ คน</u>									
ต้องการ	๕๐.๐	๓๓.๓	๘๘.๘	๔๘.๐	-	๔๒.๓	๕๘.๒	๔๓.๗	๕๐.๐
ไม่ต้องการ	๔๖.๔	๖๐.๐	๑๑.๑	๓๘.๗	* ก	๕๐.๐	๓๘.๗	๔๓.๗	๔๑.๓
ไม่ทราบ	๓.๖	๖.๗	-	๑๖.๓	-	๗.๗	๖.๑	๑๒.๖	๘.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๘)	(๑๕)	(๘)	(๔๘)	(๔)	(๒๖)	(๔๘)	(๑๖)	(๑๘๖)

ตารางที่ ๒๕ (ก) กอ

ความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่มและจำนวนบุตรที่มีชีวิต	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	พนักงาน เสมียน งาน ชาย	เกษตรกร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ			
<u>๓ - ๔ คน</u>									
ต้องการ	๑๓.๔	-	-	๑๕.๑	-	-	๑๘.๒	๒๘.๖	๑๒.๓
ไม่ต้องการ	๘๒.๖	๙๔.๔	๑๐๐.๐	๓๕.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๓๕.๐	๓๑.๔	๘๒.๗
ไม่ทราบ	-	๕.๖	-	๙.๔	-	-	๖.๘	-	๕.๐
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๓)	(๑๘)	(๙)	(๕๓)	(๕)	(๒๐)	(๔๔)	(๗)	(๑๓๙)
<u>๕ คนขึ้นไป</u>									
ต้องการ	-	๓.๑	๑๖.๓	๖.๓	๑๑.๑	๓.๔	๑.๘	๔.๘	๕.๗
ไม่ต้องการ	๑๐๐.๐	๙๒.๙	๘๓.๗	๙๑.๑	๓๗.๘	๘๘.๙	๙๕.๕	๙๐.๔	๙๑.๐
ไม่ทราบ	-	-	-	๒.๖	๑๑.๑	๓.๗	๓.๗	๔.๘	๓.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๙)	(๑๔)	(๑๒)	(๓๙)	(๑๘)	(๒๗)	(๔๕)	(๒๑)	(๒๔๕)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๒๕ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชายจำแนกตามกลุ่มอาชีพ จำนวนบุตรและความ
 ของการที่จะมีบุตรเพิ่ม (เขตเมืองอื่น ๆ)

ความของการที่จะมีบุตร เพิ่มและจำนวนบุตรที่มีชีวิต	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	พนักงาน และ เสมียน ชาย	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร พนักงาน กร	พนักงาน ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>										
ต้องการ	๔๐.๐	๓๓.๓	๔๑.๒	๒๗.๕	๒๗.๓	๓๔.๕	๓๗.๗	๓๒.๕	๓๓.๑	
ไม่ต้องการ	๕๗.๘	๖๓.๒	๕๒.๙	๖๕.๘	๖๖.๗	๕๘.๖	๕๓.๘	๖๐.๐	๖๐.๕	
ไม่ทราบ	๒.๒	๓.๕	๕.๙	๖.๗	๖.๐	๖.๙	๘.๕	๗.๕	๖.๔	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๕๕)	(๕๗)	(๑๗)	(๑๔๙)	(๓๓)	(๘๗)	(๑๐๖)	(๔๐)	(๕๓๔)	
<u>ไม่มีบุตร</u>										
ต้องการ	๔๐.๐	๓๑.๔	* ก	๘๓.๓	* ก	* ก	๘๐.๐	* ก	๗๔.๔	
ไม่ต้องการ	๔๐.๐	๖๘.๖	* ก	-	*	* ก	๑๐.๐	* ก	๒๐.๕	
ไม่ทราบ	๒๐.๐	-	-	๑๖.๗	-	-	-	-	๕.๑	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	* ก	* ก	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๕)	(๗)	(๓)	(๖)	(๑)	(๔)	(๑๐)	(๓)	(๓๕)	
<u>๑ - ๒ คน</u>										
ต้องการ	๖๘.๔	๕๐.๐	๑๐๐.๐	๕๘.๖	๕๗.๑	๕๔.๒	๕๖.๓	๖๖.๗	๕๙.๗	
ไม่ต้องการ	๓๑.๖	๓๘.๘	-	๓๗.๕	๔๒.๙	๔๑.๗	๒๘.๑	๒๐.๐	๓๒.๙	
ไม่ทราบ	-	๑๑.๑	-	๓.๕	-	๔.๑	๑๕.๖	๑๓.๓	๗.๔	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๑๘)	(๑๘)	(๕)	(๒๘)	(๗)	(๒๔)	(๓๒)	(๑๕)	(๑๔๙)	

ตารางที่ ๒๕ (๗) ต่อ

ความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่มและจำนวนบุตรที่มีชีวิต	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ การและ ทหาร	เกษียณ	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรกร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
๓ - ๔ คน									
ต้องการ	๓๐.๐	๒๗.๘	-	๒๕.๐	๕๐.๐	๒๗.๖	๗.๗	๒๗.๘	๒๔.๗
ไม่ต้องการ	๗๖.๐	๗๒.๒	* ก	๖๘.๘	๓๓.๓	๖๙.๐	๘๔.๖	๗๒.๒	๗๖.๙
ไม่ทราบ	-	-	-	๖.๒	๑๖.๗	๓.๔	๗.๗	-	๔.๔
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๐)	(๑๘)	(๓)	(๔๘)	(๖)	(๓๑)	(๒๙)	(๑๓)	(๑๕๘)
๕ คนขึ้นไป									
ต้องการ	-	-	-	๑๐.๖	๕.๓	๒๕.๐	๑๔.๓	-	๑๐.๖
ไม่ต้องการ	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๘๓.๓	๘๑.๘	๘๙.๕	๖๐.๗	๗๗.๑	๑๐๐.๐	๘๑.๙
ไม่ทราบ	-	-	๑๖.๗	๗.๖	๕.๒	๑๔.๓	๘.๖	-	๗.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๑)	(๑๔)	(๖)	(๖๖)	(๑๙)	(๒๘)	(๓๕)	(๙)	(๑๘๘)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

สำหรับในเรื่องจำนวนบุตรที่เหมาะสมสำหรับครอบครัว จากตารางที่ ๒๖ พบว่า
 จำนวนบุตร ๓ - ๔ คน เป็นจำนวนที่เหมาะสมสำหรับครอบครัวในเกือบทุกกลุ่มอาชีพ มีเพียง
 กลุ่มเกษตรกรที่เห็นว่าควรมีจำนวนบุตร ๕ - ๖ คน เป็นจำนวนที่เหมาะสม สำหรับในเขต
 นครหลวงเกือบทุกกลุ่มอาชีพมีความเห็นว่า บุตรจำนวน ๓ - ๔ คน เป็นจำนวนบุตรที่เหมาะสม
 สำหรับครอบครัว รองลงมาเป็นจำนวน ๑ - ๒ คน แม้ที่นำสังเกตว่าเฉพาะกลุ่มเกษตรกร
 เท่านั้นที่มีความคิดเห็นในเรื่องจำนวนบุตรที่เหมาะสมสูงกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ คือควรจะเป็นจำนวน
 ๕ - ๖ คน ถึงร้อยละ ๓๒.๓ รองลงมาได้แก่จำนวนบุตร ๓ - ๔ คน คิดร้อยละ ๒๕.๘
 ส่วนในเขตเมืองอื่น ๆ นั้น จะพบว่ามิได้มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับเขตนครหลวง กล่าวคือ กลุ่มอาชีพ
 ต่าง ๆ ส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนบุตรที่เหมาะสมควรจะเป็นจำนวน ๓ - ๔ คน แต่ที่แตกต่างกัน
 ออกไปได้แก่สัดส่วนที่รองลงมาเกือบทุกอาชีพเห็นว่าควรจะเป็นจำนวน ๕ - ๖ คน แทนที่จะเป็นจำนวน
 ๑ - ๒ คนดังเช่นในเขตนครหลวง

ตารางที่ ๒๖

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพและจำนวนบุตรในครอบครัว

จำนวนบุตรในครอบครัว	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
๑ - ๒	๒๒.๓	๒๓.๒	๑๘.๖	๑๐.๖	๘.๑	๑๖.๘	๒๓.๐	๑๘.๑	๑๙.๕
๓ - ๔	๕๘.๕	๕๑.๘	๕๕.๘	๔๑.๑	๒๗.๓	๔๑.๓	๓๘.๖	๓๘.๓	๔๒.๒
๕ - ๖	๑๘.๕	๑๘.๓	๑๓.๗	๑๘.๗	๓๑.๘	๒๓.๓	๑๘.๓	๑๘.๑	๑๘.๕
๗ คนขึ้นไป	๔.๗	๗.๑	๘.๘	๑๐.๓	๑๘.๒	๖.๖	๗.๒	๘.๐	๘.๖
ไม่ทราบ	๔.๗	๓.๖	๒.๐	๑๘.๓	๑๓.๖	๑๒.๐	๑๑.๘	๑๓.๕	๑๒.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๒๘)	(๑๑๒)	(๕๑)	(๓๕๘)	(๖๖)	(๑๖๗)	(๒๗๘)	(๘๘)	(๑,๒๔๘)
<u>เขตนครหลวง</u>									
๑ - ๒	๒๒.๘	๑๗.๐	๒๓.๕	๑๑.๑	๖.๕	๑๓.๘	๒๕.๐	๒๕.๕	๑๘.๐
๓ - ๔	๕๐.๖	๖๒.๓	๕๕.๘	๔๑.๗	๒๕.๘	๔๕.๓	๓๕.๕	๓๐.๗	๔๒.๒
๕ - ๖	๑๕.๒	๑๕.๑	๘.๘	๑๗.๖	๓๒.๓	๒๒.๘	๑๖.๘	๒๓.๕	๑๘.๐
๗ คนขึ้นไป	๓.๘	๕.๖	๘.๘	๘.๕	๑๖.๑	๓.๘	๗.๐	๑๒.๒	๗.๕
ไม่ทราบ	๗.๖	-	๒.๘	๒๑.๑	๑๕.๕	๑๕.๒	๑๕.๗	๑๒.๒	๑๕.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๗๕)	(๕๓)	(๓๕)	(๑๘๘)	(๓๑)	(๗๕)	(๑๗๒)	(๕๕)	(๖๘๖)

ตารางที่ ๒๖ (ต่อ)

จำนวนบุตรในอุทมาคติ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และ ทหาร	และ เสมียน	พนักงาน ชาย	เกษตรกร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
เขตเมืองอื่น ๆ									
๑ - ๒	๒๒.๕	๒๘.๘	๑๑.๘	๑๐.๑	๑๑.๔	๑๙.๓	๑๙.๘	๑๒.๕	๑๖.๘
๓ - ๔	๔๔.๙	๔๒.๔	๕๒.๙	๔๐.๒	๒๘.๖	๓๘.๖	๔๖.๒	๕๐.๐	๔๒.๑
๕ - ๖	๒๖.๕	๑๓.๕	๒๓.๕	๒๐.๑	๓๑.๔	๒๓.๙	๒๐.๘	๑๗.๕	๒๑.๓
๗ คนขึ้นไป	๖.๖	๘.๕	๑๑.๘	๑๒.๖	๒๐.๐	๙.๑	๗.๕	๕.๐	๑๐.๐
ไม่ทราบ	-	๖.๘	-	๑๗.๐	๘.๖	๙.๑	๕.๗	๑๕.๐	๙.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๔๙)	(๕๙)	(๑๗)	(๑๕๙)	(๓๕)	(๘๘)	(๑๐๖)	(๔๐)	(๕๕๓)

๕. การย้ายถิ่น

ในปัจจุบันลักษณะการย้ายถิ่นภายในประเทศที่สำคัญได้แก่การย้ายถิ่นจากชนบทไปสู่เมือง ซึ่งการย้ายถิ่นจากชนบทมีบทบาทอย่างสำคัญต่อการขยายเขตเมือง ดังเช่นในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ปัจจัยที่ยังผลต่อการย้ายถิ่นภายในประเทศมีหลายปัจจัย แต่ที่สำคัญได้แก่ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เพราะการย้ายถิ่นจากชนบทสู่เขตเมืองเป็นการย้ายจากที่มีโอกาสในเชิงเศรษฐกิจต่ำไปสู่ที่มีโอกาสในเชิงเศรษฐกิจสูงกว่า จากการศึกษาในเรื่องอายุของผู้อพยพเข้าสู่เมืองชี้ให้เห็นว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้อพยพมักเป็นผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว อายุช่วง ๑๕ - ๒๕ ปี ประมาณว่าเพียง ๑ ใน ๔ ส่วนที่อพยพเข้าสู่เมืองก่อนอายุ ๑๕ ปี และอีกประมาณ ๑ ใน ๔ ส่วนที่อพยพเข้าสู่เมืองหลังอายุ ๓๐ ปี และจากการจำแนกผู้อพยพเข้าของหัวหน้าครัวเรือนโดยกลุ่มอาชีพจะพบว่า สัดส่วนร้อยละของผู้อพยพเข้าสู่กรุงเทพมหานครเป็นกลุ่มวิชาชีพและเสมียน^{๕๖/} ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Takea ที่พบว่า ระดับการศึกษาของประชากรถือเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดการย้ายถิ่นเข้ามา เพราะจำนวนผู้อพยพทั้งหมดจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงถึงสองเท่าของจำนวนครัวเรือนของผู้ที่ไม่ได้ย้ายถิ่นทั่วประเทศ^{๕๗/} จากการศึกษาเรื่องปัจจัยอันเป็นสาเหตุของการย้ายถิ่นของประชากรไทยในชนบท โดยเพ็ญพร ชีระสวัสดิ์^{๕๘/} ก็พบว่า ความต้องการย้ายถิ่นมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและการติดต่อกับสังคมภายนอก กล่าวคือ มีผู้ต้องการย้ายถิ่นสูงขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้นและผู้ที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกมากกว่าจะมีความต้องการย้ายถิ่นสูงกว่าควย จากการศึกษาของ Goldstein พบว่าในประเทศไทยประมาณร้อยละ ๑๑ ของประชากรอาศัยอยู่ในจังหวัดอื่นนอกจังหวัดที่ตนเกิด ซึ่งในสหรัฐอเมริกา

^{๕๖/} United Nations, op.cit., pp. 176-179.

^{๕๗/} K. Taksa "On The International Migration of Jemice Population" Sydney Conference Contributed Paper. (Sydney:1967), pp. 647 - 657.

^{๕๘/} เพ็ญพร ชีระสวัสดิ์ ปัจจัยอันเป็นสาเหตุของการย้ายถิ่นของประชากรในชนบทของประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ ชั้นปริญญาโท แผนกวิชาสังคมบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓), หน้า ๔๔ - ๔๕.

ก็พบว่าประมาณร้อยละ ๒๖ ของประชากรที่เกิดในประเทศนี้จะอาศัยอยู่นอกมณฑลรัฐ ๆ อันเป็นรัฐที่ตนเกิด ^{๕๓/}
 ผลจากโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาว ๆ พบว่า ประมาณ ๑ ใน ๓ ของหัวหน้าครอบครัวที่อยู่ในเขต
 เมืองหลวง หรือเขตเมืองอื่น ๆ อาศัยอยู่ในถิ่นที่เกิดของตน และประมาณครึ่งหนึ่งของหัวหน้าครัวเรือน
 ที่เคยย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครบุรีรัมย์เพียงครั้งเดียว ในขณะที่เพียงหนึ่งในสามของหัวหน้า
 ครัวเรือนที่เคยย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยในเขตเมืองอื่น ๆ ย้ายเพียงครั้งเดียวเช่นกัน ^{๕๔/}

ผลจากการวิจัยที่ ๒๗ พบว่าเกือบทุกกลุ่มอาชีพจำนวนครั้งของการย้ายถิ่นสูงสุด ๑ - ๒
 ครั้ง เฉพาะกลุ่มเกษตรกรเท่านั้นที่ปรากฏว่าเกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ ๕๕.๘ ที่ไม่เคยย้ายถิ่นเลย
 และเมื่อคำนึงถึงอายุของหัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มอาชีพแล้ว ตั้งแต่กลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปีถึง กลุ่มอายุ
 ๕๕ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่มอาชีพ จำนวนครั้งของการย้ายถิ่นจะอยู่ในจำนวน ๑ - ๒ ครั้งเช่นกัน
 พิเคราะห์เฉพาะเขตนครหลวง ดังตารางที่ ๒๗ (ก) กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ก็มีการย้ายถิ่นจำนวนสูงสุด
 ๑ - ๒ ครั้ง มีเพียงกลุ่มข้าราชการและทหาร และกลุ่มเกษตรกรเท่านั้น ที่ปรากฏว่าไม่เคยย้ายถิ่น
 เลยในสัดส่วนที่สูง และเมื่อนำเอาอายุมาร่วมพิเคราะห์ด้วยแล้ว จะเห็นว่า ไม่ว่าในกลุ่ม ๑๕ - ๒๕ ปี
 จนถึงกลุ่มอายุ ๕๕ ปีขึ้นไป จะไม่พบความแตกต่างเกี่ยวกับจำนวนครั้งของการย้ายถิ่นของกลุ่มอาชีพ
 ต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุเลย คือเกือบทุกกลุ่มอาชีพก็มีการย้ายถิ่นจำนวน ๑ - ๒ ครั้งในสัดส่วน
 ที่สูง รองลงมาก็ไม่เคยย้ายถิ่นเลย เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มข้าราชการและทหารและกลุ่มเกษตรกร
 ทุกหมวดอายุ มักจะไม่เคยย้ายถิ่นมาก่อนในสัดส่วนที่สูง

สำหรับในเขตเมืองอื่น ๆ ตามตารางที่ ๒๗ (ข) จะเห็นความแตกต่างจากในเขต
 นครหลวง คือเกือบทุกกลุ่มอาชีพก็มีการย้ายถิ่นจำนวน ๑ - ๒ ครั้งในสัดส่วนที่สูง

^{๕๓/} Sidney Goldstein, Interrelations between Migration
 And Fertility in Population Redistribution in Thailand. (Research
 Report No. 5 Institute of Population Studies, Chulalongkorn
 University, Bangkok, 1972), p. 7.

^{๕๔/} พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ และสุวัฒนา วิบูลย์เศรษฐ เรื่องเดิม, หน้า ๓.

นอกจากกลุ่มเกษตรกรที่ปรากฏว่าส่วนใหญ่ไม่เคยขายดินเลยและกลุ่มข้าราชการและทหารที่มีการขาย
ดินสูงจำนวน ๓ - ๔ ครั้ง และในแต่ละกลุ่มอายุจะมีสัดส่วนและจำนวนครั้งของการขายดินแตกต่าง
กันไปในแต่ละกลุ่มอาชีพ ในกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี ปรากฏว่ากลุ่มวิชาชีพและบริหารและกลุ่มเสมียน
มีสัดส่วนของการขายดินสูงจำนวน ๓ - ๔ ครั้ง ยิ่งในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๔๔ ปีและกลุ่มอายุ ๔๕ ปี
ขึ้นไป จะชี้ให้เห็นชัดยิ่งขึ้น เพราะมีเพียงกลุ่มวิชาชีพและบริหารและกลุ่มข้าราชการและทหารเท่านั้น
ที่สัดส่วนจำนวนครั้งการขายดินสูงมาก ดังเช่นในกลุ่มอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป กลุ่มวิชาชีพและบริหารและ
กลุ่มข้าราชการและทหารจะมีการขายดินมากกว่า ๕ ครั้งขึ้นไป คิดร้อยละ ๓๔.๕ และ ๔๒.๑ ตาม
ลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องเพราะกลุ่มอาชีพดังกล่าวต้องมีการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่ตามวาระ มิใช่เป็น
การขายดินเพื่อที่จะหาโอกาสในเชิงเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

ตารางที่ ๒๗

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ อายุและจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และอายุของหัวหน้าครัวเรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ การและ ทหาร	พนัก งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทุกหมวดอายุ</u>									
ไม่เคย	๒๑.๖	๒๕.๔	๒๘.๓	๒๒.๖	๕๔.๘	๒๙.๐	๒๓.๘	๑๕.๑	๒๘.๖
๑ - ๒	๔๒.๕	๒๙.๕	๔๑.๗	๕๙.๑	๓๕.๖	๔๙.๒	๕๗.๑	๕๖.๖	๕๑.๐
๓ - ๔	๑๕.๘	๒๙.๕	๑๖.๗	๑๕.๑	๖.๙	๑๙.๔	๑๖.๐	๑๘.๙	๑๗.๑
๕ ครั้งขึ้นไป	๒๐.๑	๑๕.๖	๑๓.๓	๓.๒	๒.๗	๗.๔	๓.๐	๙.๔	๗.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๓๙)	(๑๒๖)	(๖๐)	(๔๐๓)	(๗๓)	(๑๗๕)	(๓๓๑)	(๑๐๖)	(๑,๔๐๙)
<u>๑๕ - ๒๙</u>									
ไม่เคย	๑๓.๓	๑๕.๘	๑๓.๓	๔๔.๖	๒๕.๐	๒๒.๒	๓๑.๖	๑๑.๑	๒๘.๒
๑ - ๒	๔๐.๐	๔๒.๑	๔๐.๐	๓๙.๓	๓๗.๕	๕๐.๐	๕๗.๖	๘๓.๓	๕๐.๔
๓ - ๔	๓๓.๔	๓๑.๖	๔๐.๐	๑๙.๓	๒๕.๐	๒๕.๐	๙.๔	๕.๖	๑๗.๘
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๓.๓	๑๐.๕	๖.๗	๑.๘	๑๒.๕	๒.๘	๑.๒	-	๓.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๕)	(๑๙)	(๑๕)	(๕๖)	(๘)	(๓๖)	(๘๕)	(๑๘)	(๒๕๒)

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

จำนวนครั้งของการขายดิน และอายุของหัวหน้าครัว เรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	พนักงาน และ ชาย	พนักงาน งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>๓๐ - ๔๔</u>									
ไม่เคย	๑๙.๕	๒๙.๗	๔๑.๔	๓๐.๔	๒๓.๔	๒๕.๙	๒๒.๕	๑๒.๕	๒๖.๙
๑ - ๒	๔๖.๔	๒๙.๗	๔๑.๔	๕๕.๘	๓๓.๓	๔๘.๒	๕๕.๙	๕๑.๘	๔๘.๙
๓ - ๔	๑๓.๔	๒๖.๖	๖.๙	๑๒.๕	-	๒๐.๕	๑๘.๕	๒๓.๒	๑๖.๗
๕ ครั้งขึ้นไป	๒๐.๓	๑๔.๐	๑๐.๓	๒.๔	๓.๓	๕.๔	๔.๑	๑๒.๕	๙.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๒)	(๖๔)	(๒๙)	(๑๖๘)	(๓๐)	(๑๑๒)	(๑๓๓)	(๕๖)	(๓๖๔)
<u>๔๕ ปีขึ้นไป</u>									
ไม่เคย	๒๘.๖	๒๓.๑	๑๘.๗	๘.๔	๕๔.๓	๑๘.๕	๑๗.๘	๒๑.๙	๑๘.๗
๑ - ๒	๓๕.๗	๒๓.๑	๔๓.๘	๖๙.๓	๓๗.๑	๕๑.๙	๖๑.๗	๕๐.๐	๕๕.๙
๓ - ๔	๑๔.๓	๓๓.๓	๑๒.๕	๑๗.๙	๘.๖	๗.๔	๑๗.๘	๑๘.๗	๑๗.๙
๕ ครั้งขึ้นไป	๒๑.๔	๒๐.๕	๒๕.๐	๔.๕	-	๒๒.๒	๒.๗	๙.๔	๙.๐
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๒)	(๓๙)	(๑๖)	(๑๓๙)	(๓๕)	(๒๗)	(๓๓)	(๓๒)	(๔๔๓)

ตารางที่ ๒๓ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครุวีเรียนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ อายุและจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น (เขตนครหลวง)

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และอายุของหัวหน้าครุวีเรียน	อาชีพของหัวหน้าครุวีเรียนชาย							รวม	
	วิชา บริหาร	ข้าราชการ และทหาร	พนักงานเกษตร ชาย	พนักงาน เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน ที่เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ไม่เคย	๒๕.๘	๔๒.๑	๓๑.๗	๒๕.๘	๒๐.๖	๒๗.๘	๒๗.๔	๒๑.๗	๒๘.๖
๑ - ๒	๔๘.๔	๓๑.๖	๔๘.๘	๒๔.๑	๓๓.๓	๕๒.๓	๕๘.๘	๕๘.๓	๕๕.๐
๓ - ๔	๑๒.๘	๒๒.๘	๑๒.๒	๘.๑	๖.๑	๑๔.๐	๑๑.๘	๑๕.๐	๑๒.๒
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๑.๘	๓.๕	๗.๓	๐.๘	-	๕.๘	๑.๘	๕.๐	๓.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๕)	(๕๗)	(๔๑)	(๒๒๐)	(๓๓)	(๘๖)	(๒๑๒)	(๖๐)	(๗๘๕)
<u>๑๕ - ๒๕</u>									
ไม่เคย	๒๕.๐	-	๑๑.๑	๕๗.๑	* ก	๓๑.๓	๓๘.๒	๒๐.๐	๓๗.๔
๑ - ๒	๖๒.๕	* ก	๕๕.๖	๓๗.๒	* ก	๕๐.๐	๕๖.๔	๘๐.๐	๕๒.๕
๓ - ๔	-	* ก	๓๓.๓	๕.๗	-	๑๘.๗	๕.๔	-	๘.๔
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๒.๕	-	-	-	-	-	-	-	๐.๗
รวม	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘)	(๔)	(๘)	(๓๕)	(๒)	(๑๖)	(๕๕)	(๑๐)	(๑๓๘)

ตารางที่ ๒๗ (ก) ต่อ

จำนวนครั้งของการขายดิน และอายุของหัวหน้าครัว เรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย							รวม	
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	พนัน งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>๓๐ - ๔๔</u>									
ไม่เคย	๒๑.๖	๔๕.๕	๕๐.๐	๓๑.๖	๓๓.๓	๒๙.๓	๒๖.๘	๒๐.๐	๓๑.๕
๑ - ๒	๕๒.๙	๓๓.๓	๔๕.๐	๖๐.๐	๒๖.๗	๕๑.๗	๕๖.๕	๖๐.๐	๕๒.๙
๓ - ๔	๑๓.๗	๑๕.๑	-	๗.๔	-	๑๓.๘	๑๔.๘	๑๓.๓	๑๑.๕
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๑.๘	๖.๑	๕.๐	๑.๐	-	๕.๒	๑.๙	๖.๗	๔.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๑)	(๓๓)	(๒๐)	(๙๕)	(๑๕)	(๕๘)	(๑๐๘)	(๓๐)	(๔๑๐)
<u>๔๕ ปีขึ้นไป</u>									
ไม่เคย	๓๔.๖	๔๕.๐	๑๖.๖	๗.๘	๕๐.๐	๑๖.๗	๑๖.๓	๒๕.๐	๒๐.๔
๑ - ๒	๓๘.๕	๒๕.๐	๕๐.๐	๓๘.๙	๓๗.๕	๕๘.๓	๖๗.๔	๔๕.๐	๖๐.๐
๓ - ๔	๑๕.๔	๓๐.๐	๑๖.๗	๑๒.๒	๑๒.๕	๘.๓	๑๒.๒	๒๕.๐	๑๕.๑
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๑.๕	-	๑๖.๗	๑.๑	-	๑๖.๗	๔.๑	๕.๐	๔.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๖)	(๒๐)	(๑๒)	(๙๐)	(๑๖)	(๑๒)	(๔๙)	(๒๐)	(๒๔๕)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

ตารางที่ ๒๗ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ อายุและจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น
(เขตเมืองอื่น ๆ)

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และอายุของหัวหน้าครัว เรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	เสมียน	พนักงานเกษตร ชาย	กร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ไม่เคย	๑๔.๘	๑๐.๘	๒๑.๑	๑๘.๖	๕๐.๐	๒๐.๒	๑๗.๖	๖.๕	๑๘.๗
๑ - ๒	๓๑.๕	๒๗.๗	๒๖.๓	๕๓.๐	๓๗.๕	๔๖.๑	๕๓.๘	๕๔.๔	๔๕.๘
๓ - ๔	๒๐.๔	๓๕.๔	๒๖.๓	๒๒.๔	๗.๕	๒๔.๗	๒๓.๕	๒๓.๘	๒๓.๔
๕ ครั้งขึ้นไป	๓๓.๓	๒๖.๑	๒๖.๓	๖.๐	๕.๐	๘.๐	๕.๑	๑๕.๒	๑๒.๐
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๔)	(๖๕)	(๑๘)	(๑๘๓)	(๔๐)	(๘๘)	(๑๑๘)	(๔๖)	(๖๑๕)
<u>๑๕ - ๒๕</u>									
ไม่เคย	-	๒๐.๐	๑๖.๗	๒๓.๘	๑๖.๗	๑๕.๐	๒๐.๐	-	๑๖.๘
๑ - ๒	๑๔.๓	๔๐.๐	๑๖.๗	๔๒.๘	๓๓.๓	๕๐.๐	๖๐.๐	๘๗.๕	๔๗.๘
๓ - ๔	๗๑.๔	๒๖.๗	๕๐.๐	๒๘.๖	๓๓.๓	๓๐.๐	๑๖.๗	๑๒.๕	๒๘.๓
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๔.๓	๑๓.๓	๑๖.๖	๔.๘	๑๖.๗	๕.๐	๓.๓	-	๗.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๗)	(๑๕)	(๖)	(๒๑)	(๖)	(๒๐)	(๓๐)	(๘)	(๑๑๓)

ตารางที่ ๒๗ (ข) ต่อ

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และอายุของหัวหน้าครัว เรือน	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรพนักงาน กร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>๓๐ - ๔๔</u>									
ไม่เคย	๑๖.๑	๑๒.๙	๒๒.๒	๒๘.๘	๕๓.๓	๒๒.๒	๑๕.๔	๓.๙	๒๐.๙
๑ - ๒	๓๕.๕	๒๕.๘	๓๓.๙	๔๗.๙	๕๐.๐	๔๕.๔	๕๒.๓	๕๒.๓	๕๓.๕
๓ - ๔	๑๒.๙	๓๘.๗	๒๒.๒	๑๙.๒	-	๒๗.๘	๒๔.๖	๓๔.๖	๒๓.๙
๕ ครั้งขึ้นไป	๓๕.๕	๒๒.๖	๒๒.๒	๔.๑	๖.๗	๕.๖	๗.๗	๑๙.๒	๑๒.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๓๑)	(๓๑)	(๙)	(๗๓)	(๑๕)	(๕๔)	(๖๕)	(๒๖)	(๓๐๔)
<u>๔๕ ปีขึ้นไป</u>									
ไม่เคย	๑๘.๘	-	*ก	๙.๐	๕๗.๙	๒๐.๐	๒๐.๘	๑๖.๗	๑๖.๗
๑ - ๒	๓๑.๒	๒๑.๑	*ก	๕๙.๕	๓๖.๘	๔๖.๖	๕๐.๐	๕๘.๓	๕๘.๕
๓ - ๔	๑๒.๕	๓๖.๘	-	๒๓.๖	๕.๓	๖.๗	๒๙.๒	๘.๓	๒๐.๒
๕ ครั้งขึ้นไป	๓๗.๕	๕๒.๑	*ก	๗.๙	-	๒๖.๗	-	๑๖.๗	๑๔.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	*ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๖)	(๑๙)	(๔)	(๘๙)	(๑๘)	(๑๕)	(๒๔)	(๑๒)	(๑๙๘)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย

สำหรับปัจจัยทางด้านการเปลี่ยนแปลงอาชีพใ้ถูกนำมาพิจารณาว่าอาจมีเหตุการณ์
 ย้ายถิ่นของหัวหน้าครัวเรือน ทั้งนี้โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า " หัวหน้าครัวเรือนที่มีประสบการณ์
 ในการย้ายถิ่นก็จะมีอาชีพที่แตกต่างไปจากอาชีพเดิมมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ไม่มีประสบการณ์
 ในการย้ายถิ่น " ซึ่งจากตารางที่ ๒๘ ปรากฏว่าผลที่ได้จากการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากพบว่าเกือบทุกกลุ่มอาชีพไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพใหม่หรือที่ยังประกอบ
 อาชีพเดิมก็ตาม ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์การย้ายถิ่นจำนวนเพียง ๑ - ๒ ครั้งเท่านั้น

ตารางที่ ๒๘

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพการเปลี่ยนแปลงอาชีพ และจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่นและการเปลี่ยนแปลงอาชีพ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม	
	วิชาชีพและบริหาร	ข้าราชการทหาร	พนักงานและเสมียนงานชาย	พนักงานงานชาย	เกษตรกร	พนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่างฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>										
ไม่เคย	๒๑.๘	๒๕.๐	๓๒.๐	๒๑.๕	๕๖.๕	๒๖.๐	๒๒.๘	๑๖.๑	๒๔.๖	
๑ - ๒	๔๑.๑	๒๗.๘	๔๐.๐	๖๐.๒	๓๔.๘	๔๘.๗	๕๖.๙	๕๕.๘	๕๐.๗	
๓ - ๔	๑๕.๓	๓๐.๕	๑๖.๐	๑๕.๓	๕.๘	๑๘.๒	๑๗.๐	๑๘.๓	๑๗.๑	
๕ ครั้งขึ้นไป	๒๑.๘	๑๖.๗	๑๒.๐	๓.๐	๒.๙	๗.๑	๓.๓	๑๐.๘	๗.๖	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๑๒๔)	(๑๐๘)	(๕๐)	(๓๖๗)	(๖๙)	(๑๕๔)	(๒๗๖)	(๙๓)	(๑,๒๔๑)	
<u>ประกอบอาชีพเดิม</u>										
ไม่เคย	๒๓.๑	๒๕.๙	๓๒.๓	๓๒.๕	๕๘.๕	๓๔.๒	๒๖.๓	๑๗.๔	๓๐.๗	
๑ - ๒	๔๖.๑	๓๐.๙	๓๒.๓	๕๒.๙	๓๓.๙	๔๑.๑	๕๓.๔	๕๖.๕	๔๖.๒	
๓ - ๔	๑๕.๔	๓๐.๙	๑๙.๓	๑๓.๔	๓.๘	๒๐.๖	๑๗.๖	๑๕.๒	๑๗.๐	
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๕.๔	๑๒.๓	๑๖.๑	๑.๒	๓.๘	๔.๑	๒.๗	๑๐.๙	๖.๑	
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	
(จำนวน)	(๖๕)	(๘๑)	(๓๑)	(๑๗๒)	(๕๓)	(๗๓)	(๑๔๘)	(๔๖)	(๖๖๘)	

ตารางที่ ๒๘ (ต่อ)

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และการเปลี่ยนแปลงอาชีพ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เสมีน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>ประกอบอาชีพใหม่</u>									
ไม่เคย	๒๐.๓	๒๒.๓	๓๑.๖	๑๑.๘	๕๐.๐	๑๘.๕	๑๘.๘	๑๔.๘	๑๗.๗
๑ - ๒	๓๕.๖	๑๘.๕	๕๒.๖	๒๖.๗	๓๗.๕	๕๕.๖	๒๐.๘	๕๓.๒	๕๕.๘
๓ - ๔	๑๕.๓	๒๘.๖	๑๐.๕	๑๖.๘	๑๒.๕	๑๖.๖	๑๖.๘	๒๑.๓	๑๗.๑
๕ ครั้งขึ้นไป	๒๘.๘	๒๘.๖	๕.๓	๔.๖	-	๘.๘	๓.๘	๑๐.๖	๘.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๘)	(๒๗)	(๑๘)	(๑๘๕)	(๑๖)	(๘๑)	(๑๒๘)	(๘๗)	(๕๗๒)

ตารางที่ ๒๘ (ก)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ การเปลี่ยนแปลงอาชีพ และจำนวนครั้งของการย้ายถิ่น (เขตนครหลวง)

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และการเปลี่ยนแปลงอาชีพ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เสมียน และ เขียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ไม่เคย	๒๗.๐	๔๒.๓	๓๔.๓	๒๓.๘	๕๙.๔	๓๐.๓	๒๗.๑	๒๑.๑	๒๙.๐
๑ - ๒	๔๗.๓	๒๘.๙	๔๘.๖	๒๕.๓	๓๔.๔	๕๑.๓	๕๗.๑	๕๗.๗	๕๔.๓
๓ - ๔	๑๓.๕	๒๕.๐	๑๔.๓	๙.๙	๖.๒	๑๓.๑	๑๓.๕	๑๕.๔	๑๓.๑
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๒.๒	๓.๘	๒.๘	๑.๐	-	๕.๓	๒.๓	๕.๘	๓.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๗๔)	(๕๒)	(๓๕)	(๒๐๒)	(๓๒)	(๗๖)	(๑๗๗)	(๕๒)	(๗๐๐)
<u>ประกอบอาชีพเดิม</u>									
ไม่เคย	๒๖.๓	๔๐.๕	๓๘.๙	๓๔.๓	๕๗.๗	๔๓.๖	๓๓.๐	๒๔.๐	๓๕.๙
๑ - ๒	๕๐.๐	๒๘.๖	๓๘.๙	๕๙.๘	๓๘.๕	๔๖.๑	๕๒.๑	๖๔.๐	๕๐.๐
๓ - ๔	๑๘.๔	๒๘.๖	๑๖.๗	๕.๙	๓.๘	๗.๗	๑๓.๘	๘.๐	๑๒.๓
๕ ครั้งขึ้นไป	๕.๓	๒.๓	๕.๕	-	-	๒.๖	๑.๑	๔.๐	๑.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๓๘)	(๕๒)	(๑๘)	(๑๐๒)	(๒๖)	(๓๙)	(๙๔)	(๒๕)	(๓๘๘)

ตารางที่ ๒๘ (ก) กอ

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และการเปลี่ยนแปลงอาชีพ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ราชการ และการ ทหาร	เสมียน	พนักงาน ขาย	เกษตร กรรม	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	
<u>ประกอบอาชีพใหม่</u>									
ไม่เคย	๒๓.๘	๕๐.๐	๒๙.๘	๑๓.๐	๖๖.๖	๑๖.๒	๒๐.๕	๑๘.๕	๒๐.๖
๑ - ๒	๔๔.๕	๓๐.๐	๕๘.๘	๓๑.๐	๑๖.๓	๕๖.๘	๖๒.๖	๕๑.๘	๕๘.๕
๓ - ๔	๘.๓	๑๐.๐	๑๑.๘	๑๔.๐	๑๖.๓	๑๘.๘	๑๓.๓	๒๒.๒	๑๔.๒
๕ ครั้งขึ้นไป	๑๘.๔	๑๐.๐	-	๒.๐	-	๘.๑	๓.๖	๓.๔	๕.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๓๖)	(๑๐)	(๑๓)	(๑๐๐)	(๖)	(๓๓)	(๘๓)	(๒๓)	(๓๑๖)

ตารางที่ ๒๘ (ข)

อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนชาย จำแนกตามกลุ่มอาชีพ การเปลี่ยนแปลงอาชีพและจำนวนครั้ง
ของการย้ายถิ่น (เขตเมืองอื่น ๆ)

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และการเปลี่ยนแปลงอาชีพ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								รวม
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	พนักงาน งาน ชาย	เกษตร กร	พนักงาน ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ		
<u>รวมทั้งสิ้น</u>									
ไม่เคย	๑๔.๐	๘.๘	๒๖.๗	๑๘.๘	๕๕.๑	๒๑.๘	๑๕.๒	๘.๘	๑๘.๐
๑ - ๒	๓๒.๐	๒๖.๘	๒๐.๐	๕๓.๘	๓๕.๑	๔๖.๑	๕๖.๖	๕๑.๒	๔๖.๐
๓ - ๔	๑๘.๐	๓๕.๗	๒๐.๐	๒๑.๘	๕.๔	๒๓.๑	๒๓.๒	๒๑.๘	๒๒.๒
๕ ครั้งขึ้นไป	๓๖.๐	๒๘.๖	๓๓.๓	๕.๕	๕.๔	๘.๐	๕.๐	๑๗.๑	๑๒.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๕๐)	(๕๖)	(๑๕)	(๑๖๕)	(๓๗)	(๗๘)	(๘๘)	(๔๑)	(๕๔๑)
<u>ประกอบอาชีพใหม่</u>									
ไม่เคย	๑๘.๕	๑๐.๓	๒๓.๑	๓๐.๐	๕๘.๓	๒๓.๕	๑๔.๘	๘.๕	๒๓.๕
๑ - ๒	๔๐.๘	๓๓.๓	๒๓.๑	๔๒.๘	๒๘.๖	๓๕.๓	๕๕.๖	๔๗.๖	๔๑.๑
๓ - ๔	๑๑.๑	๓๓.๓	๒๓.๑	๒๔.๓	๓.๗	๖๕.๓	๒๔.๑	๒๓.๘	๒๓.๕
๕ ครั้งขึ้นไป	๒๘.๖	๒๓.๑	๓๐.๗	๒.๘	๗.๔	๕.๘	๕.๕	๑๘.๑	๑๑.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๗)	(๓๘)	(๑๓)	(๗๖)	(๒๗)	(๓๔)	(๕๔)	(๒๑)	(๒๘๕)

ตารางที่ ๒๘ (ข) กอ

จำนวนครั้งของการย้ายถิ่น และการเปลี่ยนแปลงอาชีพ	อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนชาย								
	วิชา ชีพและ บริหาร	ข้าราชการ และการ ทหาร	และ เสมียน	พนักงาน งาน ชาย	เกษตรพนักงาน กร ที่ทำงาน เกี่ยวกับ การขนส่ง	ช่าง ฝีมือ	บริการ	รวม	
<u>ประกอบอาชีพใหม่</u>									
ไม่เคย	๘.๗	๕.๘	* ก	๑๐.๕	๕๐.๐	๒๐.๕	๑๕.๖	๑๐.๐	๑๔.๖
๑ - ๒	๒๑.๗	๑๑.๗	-	๒๒.๑	๕๐.๐	๕๔.๕	๕๗.๘	๕๕.๐	๕๑.๕
๓ - ๔	๒๖.๑	๔๑.๒	-	๒๐.๐	๑๐.๐	๑๓.๖	๒๓.๒	๒๐.๐	๒๐.๗
๕ ครั้งขึ้นไป	๔๓.๕	๔๑.๒	* ก	๗.๕	-	๑๑.๕	๕.๕	๑๕.๐	๑๓.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	* ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๒๓)	(๑๗)	(๒)	(๕๕)	(๑๐)	(๔๔)	(๔๕)	(๒๐)	(๒๕๖)

* ก. จำนวนตัวอย่างต่ำกว่า ๕ ราย